

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени мълчаливия отказ на EIGE от 26 август 2016 г. по искането на жалбоподателя от 26 април 2016 г. за второ подновяване на трудовия му договор,
- доколкото е необходимо, да отмени и решението на EIGE от 20 януари 2017 г., за което жалбоподателят е уведомен на 23 януари 2017 г. и с което е отхвърлена жалбата на жалбоподателя от 3 октомври 2016 г. срещу мълчаливия отказ,
- да му присъди обезщетение за понесените от него имуществени и неимуществени вреди,
- да осъди ответника да плати всички разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: неизпълнение на задължението за мотивиране и съответно нарушение на принципа на добра администрация
 - Ответникът не постановил надлежно мотивирано решение по съществуващото на искането и последващата жалба на жалбоподателя. Поради пълната липса на мотиви не било изпълнено задължението за мотивиране и бил нарушен принципът на добра администрация.
2. Второ основание: нарушение на член 8 от Условията за работа на другите служители на ЕС и на Решение № 82 на EIGE от 28 юли 2014 година относно процедурата по подновяване/неподновяване на договорите на срочно и договорно наетите служители (наричано по-нататък „Решение № 82“)
 - Ответникът не упражнил надлежно дискреционните правомощия, предоставени му с посочените по-горе разпоредби, и не направил пълна или обстойна проверка на всички релевантни факти по случая.
3. Трето основание: процесуални нарушения, включително нарушение на вътрешните процедурни правила, установени в Решение № 82, нарушение на правото на защита, правото на изслушване, принципа на добра администрация и на задължението за полагане на грижа
 - Ответникът не само не следвал предвидената в Решение № 82 процедура, но и по никакъв друг начин не изслушал надлежно становището на жалбоподателя. Поради това, преди да приеме решението от 26 август 2016 г., той не събрал от жалбоподателя релевантна информация относно неговите интереси и не позволил на жалбоподателя надлежно да подготви защитата си.

Жалба, подадена на 10 май 2017 г. — Michela Curto/Парламент

(Дело T-275/17)

(2017/C 239/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Michela Curto (Генуа, Италия) (представители: L. Levi и C. Bernard-Glanz, lawyers)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателката иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение от 30 юни 2016 г., с което се отхвърля искането ѝ за оказване на съдействие и, доколкото е необходимо, решението, с което се отхвърля оплакването,
- да осъди ответника да ѝ заплати сумата 10 000 EUR или друга сума, която Съдът счете за подходяща, като обезщетение за претърпените нематериални вреди, ведно с лихва в размер на законоустановената, до окончателното плащане,

— да осъди ответника да заплати разноските.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателката излага две основания.

1. Първото основание е явна грешка в преценката

— Жалбоподателката твърди, че ответникът е допуснал грешка, като е приел, че спорното поведение не е било неподходящо, както и че то не е имало за последица да навреди на личността на жалбоподателката, на достойнството или на физическата или психическата ѝ цялост.

2. Второто основание е нарушение на член 24 от Правилника за длъжностните лица и задължението за оказване на съдействие

— Жалбоподателката твърди, *inter alia*, че ответникът не е разгледал сериозно и срочно искането ѝ за оказване на съдействие, съгласно изискванията на приложимата съдебна практика.

Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Keolis CIF и др./Комисия

(Дело T-289/17)

(2017/C 239/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Франция), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Франция), Keolis Seine Sénart (Draveil, Франция), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Франция), Keolis Seine Esonne (Ormoу, Франция), Keolis Vélizy (Версай, Франция), Keolis Yvelines (Версай) et Keolis Versailles (Версай) (представители: D. Eraud и R. Sermier, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— като главно искане, да постанови частична отмяна на решението на Европейската комисия от 2 февруари 2017 за държавна помощ SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), предоставена от Франция в полза на предприятията за обществен транспорт в региона на Ile-de-France, в частта, с която в член 1 от него се обявява, че режимът на субсидии е бил „незаконно“ въведен в изпълнение, макар че става въпрос за съществуваща схема за помощ,

— при условията на евентуалност, да постанови частична отмяна на решението на Европейската комисия от 2 февруари 2017 за държавна помощ SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), предоставена от Франция в полза на предприятията за обществен транспорт в региона на Ile-de-France, в частта, с която в член 1 от него се обявява, че режимът на субсидии е бил „незаконно“ въведен в изпълнение за периода преди 25 ноември 1998 г.,

— да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Първо основание, изложено като главно, изведено от факта, че въпросната регионална схема за помощ не била незаконно въведена в изпълнение, тъй като за нея не се прилагало задължението за изпращане на предварително уведомление. Регионалната схема за помощ всъщност била съществуваща схема за помощ по смисъла на член 108, параграф 1 от ДФЕС и на разпоредбите на член 1, буква б) и на глава VI от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9) (наричан по-нататък „Регламент № 2015/1589“). Според правилата, приложими за съществуващите схеми за помощ, тяхното въвеждане в изпълнение не било незаконно, тъй като в противен случай Комисията можела само да предприеме полезни мерки с цел тяхното развитие или отпадане за в бъдеще.